

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/181/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011562
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5712011562.3

Rozhodnutie

Samosudkyňa Okresného súdu Martin JUDr. Veronika Húšťová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 02. 2013 takto

rozhodol:

obž. G. Y. L. A. Á. F., D.. XX. XX. XXXX S. O., H. N. C. Š. Č.. XXX,
P. H. H., A. N. C. Š. Č.. XX (adresa
na doručovanie písomností), slobodný, nezamestnaný, na slobode

uznáva sa za vinného, že

spoločne s právoplatne odsúdeným O. G. W. XX. XX. XXXX v čase okolo 21.30 hod. v pohostinstve zv. Corado v obci Horná Štubňa, okres Turčianske Teplice, O. G. pristúpil ku stolu, pri ktorom sedeli O. B., D.. XX. XX. XXXX, O. O., D.. XX. XX. XXXX V. W. C., D.. XX. XX. XXXX, následne vyzval O. B., aby s ním išiel von, a keď mu O. B. odpovedal, že nikam nejde a biť sa s nikým nebude, O. G. ho zozadu chytil rukami okolo krku a stiahol ho zo stoličky na podlahu, pričom keď sa O. O. postavil, aby O. B. mohol brániť pred ďalším útokom, O. G. ho odsotil do steny, pričom sa O. O. udrel hlavou v oblasti záhlavia o stenu a následne O. G. udrel čelom O. O.Ú. do tváre v oblasti nosa a päšťou pravej ruky ho jedenkrát udrel do oblasti ľavého oka, a keď sa O. O. podarilo zabrániť v ďalšom napádaní jeho osoby zo strany O. G. tak, že ho stiahol na zem a držal, zozadu k nemu pristúpil obž. G. a chytil ho zozadu okolo krku, takýmto spôsobom ho škrtil, pričom ho stiahol dole z O. G., po čom O. G. uhryzol O. O. do chrbta v oblasti krížov, následne obž. G. pristúpil ku O. B. ležiacemu na zemi a opakovane ho udieral päšťami do hlavy v oblasti zátylku a do krku, následne ho viackrát kopol do rôznych častí tela, pričom keď sa čašník A. O., D.. XX. XX. XXXX pokúšal zabrániť ďalším násilnostiam v pohostinstve, obž. G. ho oboma rukami strčil do hrude, v dôsledku čoho A. O. spadol na podlahu, po čom A. O. vstal a na miesto privolať políciu; keď sa O. O. po skončení bitky šiel umyť na toalety od krvi, O. G. ho opätovne napadol tak, že sa ho pokúšal udrieť a keď sa O. O. bránil tak, že O. G. chytil oboma rukami za oblečenie a odtláčal ho, O. G. mu palcom pravej ruky zatlačil do ľavého oka a následne zvyšoval tlak, pričom na naliehanie O. O., aby to nerobil, lebo má len jedno zdravé oko a namiesto druhého má protézu, O. G. vôbec nereagoval, pričom v ďalšom konaní mu O. O. zabránil tak, že mu ruku odtiahol, odsotil ho a z toaliet ušiel, čím obaja obvinení poškodenému O. O. spôsobili tržnú ranu nadočnicovej oblasti vľavo, pomliaždenie dolnej časti očnice vľavo, pomliaždenie chrupavčitej časti nosa s podozrením na zlomeninu nosovej kosti, pomliaždenie pravého lakťa, uhryznutie do driekovej oblasti s potrebnou dobou liečenia v trvaní 14 dní a s potrebnou dobou práceneschopnosti v trvaní 8 - 10 dní, počas ktorej uvedené zranenia, najmä pre sťažený pohyb dolnej časti trupu, sťažené a bolestivé sedenie a vykonávanie pracovných činností so zapojením driekovej oblasti, obmedzovali poškodeného O. O. v obvyklom spôsobe života; poškodenému O. B. spôsobili pomliaždenie záhlavovej oblasti a krvný výron na ľavej ušnici s potrebnou dobou liečenia v trvaní 5 - 6 dní a s potrebnou dobou práceneschopnosti v trvaní maximálne 3 dni, počas ktorej uvedené zranenia, najmä pre bolestivosť a sťažené zaznamenávanie zvukov, obmedzovali poškodeného O. B. v obvyklom spôsobe života a poškodenému A. O. spôsobili odreninu a pomliaždenie pravého lakťa a pomliaždenie pravej ruky s potrebnou dobou liečenia v trvaní do 10 dní a s potrebnou dobou práceneschopnosti v trvaní maximálne 5 dní, počas ktorej uvedené zranenia, najmä pre bolestivosť, obmedzovali poškodeného A. O. v obvyklom spôsobe života,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 1 / jeden / rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému G. Y. uložený trest odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému G. Y. určuje skúšobnú dobu na 2 / dva / roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených:

- O. B., D.. XX. XX. XXXX S. O., H. N. C. Š. Č.. XXX, P. H. H., A. N. C. Š. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice (adresa na doručovanie písomností), a
- O. O., D.. XX. XX. XXXX S. O., H. N. C. Š. Č.. XXX, okres Turčianske Teplice (adresa na doručovanie písomností)

s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 24. 09. 2012 tunajšiemu súdu obžalobu na obvineného G. Y. V. O. G. pre prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Tohto sa mali dopustiť v podstate na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Martin vydal dňa 13. 11. 2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 13T/181/2012 trestný rozkaz, ktorým uznal obvinených O. G. V. G. Y. vinnými v zmysle podanej obžaloby. Obvinenému O. G. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby na 2 roky. Vo vzťahu k tomuto obvinenému nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť dňa 27. 11. 2012. Obvinenému G. Y. súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený G. Y. prostredníctvom svojej družky Z. N. v zákonom stanovenej lehote odpor. V tomto jeho družka žiadala oslobodenie obvineného G. Y. respektíve aspoň uloženie mu podmiennečného trestu odňatia slobody.

Súd teda v danej veci nariadil hlavné pojednávanie na termín 12. 02. 2013. Predvolanie spolu s poučením o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného bolo G. Y. riadne a včas doručené, obžalovaný si ho prevzal do vlastných rúk. Napriek uvedenému sa na nariadené hlavné pojednávanie nedostavil, pričom svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Súd postupom podľa § 255 ods. 1 Tr. por. s použitím § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal dňa 12. 02. 2013 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného G. Y.. Postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania. Ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede spoluobvineného O. G., Z. O. B., O. O., A. O., W. C., H. Ď. a všetkých

konfrontácií vykonaných v prípravnom konaní. Súd prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli a oboznámil sa i s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/116/2010 a sp. zn. 13T/89/2010. Súd následne dospel k záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný G. Y. L. A. Á. F. po zákonom poučení v prípravnom konaní uviedol, že je nezamestnaný a nemajetný. K veci samotnej sa vyjadril tak, že si sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia nepodáva, nie je však pravda, čo je v ňom uvedené. V kritickom čase čakal na H. Ď. v reštaurácii, keď počul, že došlo k nejakej hádke a bitke. Videl ako kopú O. G. na zemi O. B., O. O. V. A. O., na základe čoho išiel G. brániť. Strčil do B. V. O., ktorí spadli na zem, niekto oznámil, že privolali políciu a bitka skončila. Karasa vyniesol spolu s Ď. von pred pohostinstvo. Ď. sa v pohostinstve v čase bitky nenachádzal. Obžalovaný údajne nikoho fyzicky nenapadol, neudieral ani nekopal. Kto bitku vyprovokoval nevidel, pretože sedel za rohom.

Spoluobvinený O. G. V. F. V. Z. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol, že je zamestnaný s čistým mesačným príjmom 400,- €. Sťažnosť voči obvineniu si nepodal, uviedol však, že nie je pravda, čo je tam uvedené. V predmetnom čase išiel v reštaurácii popri stole, kde sedeli O. B., O. O. V. A. O.. S O. B. mal slovnú potýčku. To ho vyprovokovalo a chytil ho za kapucňu. Následne sa postavil O. O., chytil obvineného O. G. zozadu za krk a škrtil ho. Tomu sa obvinený bránil, priskočil k nim O. a všetci traja padli na zem. Na zemi ho O. dvakrát udrel päťou do tváre a postavil sa. Obvinený ho chytil za nohu, pričom O. Z. O. ho začali kopať do oblasti brucha, nôh a hlavy. Obvinený O. G. si kryl hlavu rukami. Keď si myslel, že bitka skončila, O. ho kopol nohou do hlavy, do oblasti tváre. Odpadol a precitol až keď ho G. Y. Z. H. Ď. niesli domov. Obvinený G. tvrdil, že O. B. nijako fyzicky nenapadol. Len ho chytil za kapucňu. Ďalej sa bránil útokom O. V. O.. O. nenapadol ani nijako na záchodoch. Bol na lekárskom ošetrení v MFN Martin, nemá však o tom potvrdenie. G. Y. sa ho snažil len brániť.

Poškodený O. B. V. F. V. M. v prípravnom konaní popísal priebeh konfliktu dňa 18. 01. 2012 v pohostinstve Korádo. Potvrdil slovný konflikt, ktorý vyvolal popri jeho stole prechádzajúci O. G.. Keď mu poškodený povedal, že sa s ním biť nebude, G. ho chytil oboma rukami okolo krku a stiahol zo stoličky na zem. Začal ho brániť O., ktorého však G. odsotil. Ako poškodený ležal na zemi, prišiel k nemu G. Y. a päťami ho udieral niekoľkokrát do oblasti hlavy, zátylku a krku. Následne ho kopal aj do celého tela. Bol otrasený, a tak nevie, ako následne dochádzalo k bitke medzi viacerými osobami. Jemu sa podarilo ujsť a schovať v sklade pohostinstva. Bol ošetrený na úrazovej ambulancii MFN Martin. Poškodený bitku podľa vlastných slov nevyprovokoval, nikoho nenapadol, len sa bránil útokom G. V. Y.. Poškodený O. B. si uplatnil nárok na náhradu škody podľa ohodnotenia úrazu, ku ktorému sa v čase výsluchu vyjadriť nevedel.

Svedok poškodený O. O. V. C. Ú. H. v prípravnom konaní po zákonom poučení popísal priebeh skutku v podstate zhodne ako poškodený O. B.. Obžalovaný O. G. ho mal odstrčiť rukami do hrude, následkom čoho sa udrel hlavou o stenu. Karas zozadu stiahol B. na zem, kde sa strhla bitka. Následne G. fyzicky napádal aj krčmára O., čomu chcel svedok zabrániť, a tak chytil G. ľavú ruku, tento mu však dal hlavičku do nosa a päťou pravej ruky ho udrel do ľavej nadočnice. Svedok sa preto stiahol na zem, no zozadu prišiel k nemu obžalovaný G. Y., chytil ho okolo krku, škrtil ho a stiahol dole z O. G.. G. ho zahryzol do spodnej časti chrbta na ľavej strane v krížovej oblasti. Keď sa poškodený vyslobodil zo zovretia a išiel sa poumývať od krvi, počul ako O. G. kopol do dverí a snažil sa ho fyzicky napadnúť. Poškodený ho chytil za oblečenie a snažil sa ho odtlačiť k stene, G. mu však zatlačil palcom pravej ruky do ľavého oka a stupňoval tlak naň. Poškodený ho žiadal, aby prestal, pretože na druhom oku má protézu, nech mu na zdravé oko neublíži. Na to O. G. nereagoval, poškodený sa mu vytrhol a ušiel. Po chvíli prišla polícia a RZP a odviezli ho na ošetrenie na úrazovú ambulanciu. Utrpel viacero zranení, ktoré mu bránili v obvyklom spôsobe života. Celú bitku vyprovokovali G. Y. V. O. G.. On sa snažil len ich útokom brániť. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody podľa ohodnotenia úrazu, ku ktorému sa v čase výsluchu bližšie vyjadriť nevedel.

Svedok A. O. V. H. X. Š. G. V. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol, že v predmetnom pohostinstve pracuje ako čašník. Incident popísal v podstate zhodne ako svedkovia B. V. O.. Aj podľa neho bitku vyprovokovali O. G. V. G. Y., ktorí napádali tam prítomné osoby. O. O. V. O. B. sa len bránil. Svedok volal na políciu. Oznámil to aj v pohostinstve a bitka skončila. Videl, keď sa išiel O. O. umyť na toalety a za ním išiel O. G.. Keď O. O. z toalety vyšiel, kričal, že príde aj o jedno zdravé oko. Zranenia, ktoré utrpel on sám, mu nebránili v obvyklom spôsobe života.

Svedok W. C. V. L. V. O. V. v prípravnom konaní po zákonom taktiež opísal incident zhodne ako svedkovia B., O. V. O.. Počul aj krik zo záchodu, kde sa následne O. O. sťažoval kvôli problémom s okom. Bitku vyvolali G. Z. Y.. Oni aj napádali tam prítomné osoby.

Svedok H. Ď. X. F. L. Z. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol len toľko, že v pohostinstve sa strhla bitka, ktorej podrobnosti on uviesť nevie, pretože v tej dobe odišiel z pohostinstva, kde fajčil. Dnu sa vrátil po bitke a pomohol G. Y. zodvihnúť zo zeme O. G.. Bitka sa strhla rýchlo, nevie popísať jej priebeh a ani to, kto ju vyprovokoval.

V zmysle odborného vyjadrenia vypracovaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava, súdno - lekárske pracovisko Martin, poškodený O. O. utrpel zranenia tak, ako je uvedené i vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to pri napadnutí inou osobou dňa 18. 01. 2012. Zranenia vznikli mechanizmom solitárneho úderu prípadne aj opakovaného úderu predmetom menej pevnej konzistencie, menšej kontaktnej plochy, pričom násilie bolo vedené stredne menšou až strednou intenzitou, s najväčšou pravdepodobnosťou vo forme brachiálneho úderu zovretou päťou do oblasti tváre poškodeného. S najväčšou pravdepodobnosťou došlo i k úderu čelom útočníka na anatomickú oblasť nosa poškodeného stredne menšou intenzitou. Poškodený utrpel hryzné poranenie a tiež poranenie ako následok pádu poškodeného na pevnú podložku. Išlo o ľahké poranenie s potrebou vystavenia PN v trvaní 8 - 10 dní. Doba liečenia predstavovala maximálne 14 dní. Znalec priznal za utrpené zranenia celkový počet bodov 50, čo v prepočte bolo 769,- €.

Poškodený O. B. utrpel zranenia uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, a to mechanizmom opakovaných úderov predmetom pevnej konzistencie menšej kontaktnej plochy, pričom násilie bolo vedené stredne menšou intenzitou s najväčšou pravdepodobnosťou vo forme brachiálneho útoku zovretou päťou do oblasti hlavy poškodeného. Otrasy mozgu vznikol ako následok pádu poškodeného, pričom poranenia zodpovedajú údajom, ktoré uviedol poškodený. Išlo o ľahké poranenia, vyžadujúce si vystavenie PN v trvaní maximálne do 3 dní. Znalec priznal 5 bodov za uvedené zranenia, čo predstavuje 76,90 €.

Znalec sa venoval i zraneniam osoby Petra Matušku, ktorý pri páde na podložku utrpel odreninu a pomliaždenie praveho lakťa a pomliaždenie pravej ruky, zrejme v dôsledku sotení inou osobou na pevnú podložku. Zranenia by si vyžiadali vystavenie PN v trvaní maximálne 5 dní. Znalec ich ohodnotil na 15 bodov, čo predstavuje vo finančnom ohodnotení 230,70 €.

Súd sa oboznámil i s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

Obžalovaný G. Y. má v evidencii priestupkov jeden záznam, a to za skutok zo dňa 25. 03. 2010, kedy sa dopustil priestupku proti majetku v HM Tesco a bola mu v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 16,- €.

V evidencii MS SR je okrem aktuálnej trestnej veci uvedená ako neskončená vec vedená Okresným súdom Martin pod sp. zn. 3T 192/2012.

V odpise z registra trestov má obž. G. Y. päť záznamov. Prvé odsúdenie z roku 2009 bolo zrušené a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/199/09 zo dňa 02. 02. 2010, právoplatným dňa 24. 02. 2010, mu bol uložený pre trestný čin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ a § 156 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s určením skúšobnej doby na 18 mesiacov (do 21. 07. 2011). Tento výrok o treste bol však zrušený ďalším rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/1/2010, kde bol obžalovanému uložený opäť podmienený trest, aj toto rozhodnutie bolo vo výroku o treste zrušené. Obžalovanému bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/89/2010 zo dňa 30. 05. 2011, právoplatným dňa 02. 07. 2011, pre trestné činy podľa § 212 ods. 2 písm. a/, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ a § 20 Tr. zák., podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s určením skúšobnej doby na 30 mesiacov. Tento súhrnný trest odňatia slobody, kde skúšobná doba mala plynúť do 03. 01. 2014 podliehal amnestii prezidenta republiky zo dňa 02. 01. 2013, a preto na toto odsúdenie súd

neprihliadal. Rovnako neprihliadal ani na predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/116/2010 zo dňa 20. 07. 2010, právoplatné dňa 20. 07. 2010, kde bol obž. G. Y. pre trestné činy podľa § 20, § 216 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 212 ods. 2 písm. a/ a § 245 ods. 1 Tr. zák., odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, z ktorého bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom a určením skúšobnej doby na 2 roky dňa 03. 09. 2010. Aj tento nevykonaný zvyšok trestu podlieha amnestii prezidenta SR, a teda súd nemohol prihliadať ani na toto odsúdenie. Súd sa oboznámil i s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/116/2010 a 13T/89/2010.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní s rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Na základe vykonaného dokazovania tak na hlavnom pojednávaní, ako i v prípravnom konaní, nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a nemal pochybnosti ani o vine obžalovaného G. Y.. Hoci sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti v prípravnom konaní nepriznal, je usvedčovaný výpoveďami svedkov O. B., O. O., A. O. L. W. C., ako i jednoznačnými závermi odborného vyjadrenia vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva k zraneniam poškodených. Z obsahu podaného odporu taktiež vyplynula skôr námietka voči uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ako voči vine obžalovaného ako takej. Hoci aj spoluobvinený O. G. sa v prípravnom konaní k spáchaniu žalovaného skutku nepriznával, po doručení vydaného trestného rozkazu proti tomuto odpor nepodal a uložený trest prijal. V zmysle vyššie uvedených úvah súd dospel k záveru, že obžalovaný je vinným zo skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Objektom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. je ľudské zdravie - normálne funkcie ľudského tela vrátane funkcií všetkých orgánov, ktoré sú potrebné k náležitej telesnej a duševnej činnosti. Predmetom útoku je živý človek. Tento človek nemusí byť zdravý, môže byť už pred útokom páchatel'a chorý alebo zranený, ale inou osobou. Pri úvahe o tom, či a aké ublíženie bolo činom spôsobené, je východiskový stav pred poškodením, nie stav absolútneho zdravia. Rozhodujúcim teda je to, o čo sa stav zhoršil oproti predchádzajúcemu. Nezáleží však na tom, či k zhoršeniu prispel zvláštny psychický alebo fyzický stav postihnutého, bez ktorého by bola intenzita poškodenia miernejšia (R 31/1973).

Z hľadiska objektívnej stránky prečinu podľa § 156 Tr. zák. ide o konanie spočívajúce v spôsobení ublíženia na zdraví.

Ublížením na zdraví pritom nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným a ani rozhodujúcim kritériom. Sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného resp. pracovnej neschopnosti, musí trvať najmenej 7 dní, ale pri splnení už uvedených kritérií. Ani okolnosť, že poškodený v takom prípade vykonáva prácu na vlastné riziko nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví (R 21/1984). Je nutné zdôrazniť, že posudzovanie každého prípadu ublíženia na zdraví musí byť komplexné a prísne individuálne (R II/1965). Pod pojmom „inému“ treba rozumieť individuálne určitú osobu alebo individuálne určité osoby odlišné od páchatel'a.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj to, že smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví (R 22/1968-I).

Úmysel obžalovaného G. Y. spôsobiť poškodenému ujmu na zdraví je dostatočne preukázaný už samotným spôsobom jeho útoku.

Objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. je záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. Spravidla sú výtržníctvom ohrozované i ďalšie chránené záujmy, najmä zdravie ľudí, cudzí majetok, česť a dôstojnosť ľudí a pod. (tzv. sekundárny objekt trestného činu).

Z hľadiska objektívnej stránky trestného činu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. výtržníctvo spočíva v konaní páchatel'a, ktoré môže mať dve formy - hrubú neslušnosť alebo výtržnosť, ktorej sa dopustí páchatel' verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom. V danom prípade v tom, že páchatel' sa dopustil verejne resp. na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, pričom pod napadnutím iného sa nerozumie len akýkoľvek fyzický útok proti telesnej bezpečnosti osoby, ale aj vulgárne napadnutie osoby.

Výtržnosť je konanie, ktorým sú hrubo /závažne/ porušené verejný pokoj a poriadok a pre výtržnosť je typické zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia (R 44/1990). Výtržnosť na rozdiel od hrubej neslušnosti spočíva spravidla v takom násilnom konaní fyzickom alebo psychickom, ktoré je namierené proti osobám, majetku alebo veciam. Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takého charakteru, ktorý hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Miesto verejnosti prístupné je každé miesto /bez ohľadu na to, či ide o miesto prístupné len v určitú prevádzkovú dobu alebo prístupné s celodennou prevádzkovou dobou/, kam má prístup širší okruh osôb individuálne neurčených /bez ohľadu na to, či ide len o verejnosť určitého druhu /napr. návštevníci šachového klubu, literárnej kaviarne, pracovníci v továrenskej hale, v zdravotnom stredisku, v škole a pod./ a kde sa viac osôb spravidla zdržuje, takže hrubú neslušnosť môže viac ľudí postrehnúť / ulica, železničná čakareň, reštaurácia a pod./ . Prístupnosťou sa rozumie možnosť vidieť, počuť prejav páchatel'a, i keď miesto činu nie je priamo prístupné verejnosti, pričom verejnosť v dobe činu nemusí byť prítomná, postačí, že môže pozorovať následky činu. K naplneniu objektívnej stránky môže dôjsť i ďalšími formami konania páchatel'a.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatel'a.

Súd sa pri ukladaní trestu ako právneho následku spáchaného trestného činu obžalovaného G. Y. riadil zákonom stanovenými zásadami. Jeho cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému súd podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Súd tiež prihliadal na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Pri skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností súd u obžalovaného ako poľahčujúcu okolnosť musel konštatovať vedenie riadneho života obžalovaným doposiaľ, nakoľko u všetkých jeho doterajších odsúdení nastala v dôsledku amnestie prezidenta zo dňa 02. 01. 2013 fikcia netrestanosti. Obžalovanému G. Y. prítiažovalo to, že sa dopustil viac trestných činov (bol mu ukladaný úhrnný trest odňatia slobody). Pri rovnováhe prítiažujúcich a poľahčujúcich okolností mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v súlade so znením § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr. zák. v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, a to trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby - vo výmere 1 rok. Výkon uloženého trestu odňatia slobody mu podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu na 2 roky. Takto uložený trest súd považoval za dostačujúci na splnení účelu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon, teda na prevýchovu páchatel'a, ako i na splnenie vyššie spomínanej preventívnej funkcie uloženého trestu.

Vzhľadom na to, že poškodenými nebola v konaní riadne uplatnená škoda, ktorú mali utrpieť, súd poškodených O. B. V. O. O. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.